

۲۰۱۸/۰۲/۱۵

انجنیر محمد نذیر تنویر

پیروزی خون بر شمشیر

به مناسبت بیست و نهمین سالروز فرار قشون سرخ از افغانستان:

۲۶ دلو ۱۳۶۷ مطابق ۱۵ فبروری ۱۹۸۹

۲۹ سال قبل، جهان شاهد تحول عظیم در تاریخ بشریت بود که نه تنها اثر عمیقی در جغرافیای جهان گذاشت بلکه به بزرگترین اندیشه فکری آن عصر خط بطلان کشید. آغاز زوال امپراتوری شوروی هویدا - و ضعف فلسفه مارکسیزم محسوس گشت. چیزی که بشریت به این زودی انتظارش را نداشت و حتی گمانش را نیز نمی برد.

بلی! شوروی شکست خورد و عساکرش را از افغانستان فراخواند.

تأثیرات این واقعه تاریخی، معادلات جهانی را برهم زد؛

جهان دو قطبی را به سوی یک قطبی کشاند؛

کشور های دربند "استعمار سرخ" را از زیر یوغ چکمه پوشان قشون سرخ آزاد نمود؛

بطلان فلسفه پُر "زرق و برق" مارکسیزم را در اندیشه ها شکل داد؛

و "پیروزی خون بر شمشیر" را به حقیقت کشاند، و اندیشه های بشریت را در جست و جوی "دین توحید" مسیر داد تا درین راستا، ترس و واهمه از قدرت های اتمی را از خویش بزدايند.

بلی! همه نفع بردند:

جهان یک قطبی شد؛

هیولای شوروی از جغرافیای زمین حذف گشت؛

دیوار برلین از هم فرو پاشید؛

"دین ستیزی" با تیوری های داروین به زباله دان تاریخ ریخته شد؛

و مهمتر از همه اینکه، تشنگان و جویندگان "راه حق" که از دین های تحریف شده و زوال فلسفه مارکسیزم در خلاء قرار داشتند به اسلام توجه یافتند.

بلی! این پیروزی بزرگ با تجلی نور "جهاد" از سرزمین افغانستان بر جهان تابید.

"جهاد" برای بشریت روحیه آورد که: "زورگویی های اتمی"، نمی تواند ایشان را به "بردگی نوین" بکشاند. انتفاضه در زیر گلوی نیروی اتمی شکل یافت. پرتاب سنگریزه های طفل فلسطینی بر سوی همین نیروی اتمی که؛ قادر به چهار بار "زیر و رو" کردن قاره زمین است، دوباره بر حقانیت فلسفه "پیروزی خون بر شمشیر" صحنه گذاشت؛ که در "بهار عربی" خط بطلانی بر فلسفه کاپیتالیسم نیز کشید که با اسلحه دموکراسی در حال منفعت برداریست.

دوره جدید با تعویض لباس کفر به منافقت فرا رسید!

بلی! منافقت دولت های کفری زیر نام دموکراسی؛

و منافقت دولت های اسلامی زیر نام جمهوری اسلامی!

و اما کشور ما؟

در ضعف رهبران جهادی بعد از ۲۹ سال، فقط مهره "نجیب" با "غنی" تعویض یافت و در همان نقطه ای که بودیم، هستیم!

رهبران جهادی در اوج کبر و غرور، بر غلوگرایی اعضای شان، بصیرت عزت و شوکت قبلی شان را از دست دادند؛

و رعیت با تعبیر نادرست از دین و قایل شدن عصمت به رهبران جهادی، مغز های شان را منجمد و "خود باوری" های شان را از دست دادند.

چنین عصمت گرایی ها، رهبران تنظیم های "طریقتی" و "رافضی" را که اساس اندیشه شان را تشکیل می داد، به اوج شهرت و قدرت رسانید و تنظیم های پاک و ناب اسلامی را در یک رکود رشد فکری و دوری از دستورات الهی

سوق داد. تنظیم های پاک اسلامی فعلاً فقط با شعارها - و کارنامه های گذشتگان و شهیدان شان اکتفا کرده و به فخر فروشی ادامه می دهند در حالی که سخت در لجن زار مادی گرایی بند مانده اند.

بلی! دیگر از آنها تحرک سلب گشته و در رقابت های رسیدن به قدرت دست به هر ناپاکی می زنند، دستورات الهی را به نفع خویش توجیه می دارند و آخرت را به باد فراموشی گذاشته اند.

اما مؤمنان، دور از زد و بند های تنظیمی، قومی و مرزی در شگوفایی بوده و در کمتر از دو دهه، دارند نقاب دروغین دموکراسی را از چهره کاپیتالیسم برمیدارند.

اسلام دیگر نه به اتم - و نه به نیرو های پُر "زرق و برق" نظامی ضرورت دارد تا از دروازه ها به خانه های مردم راه یابد!

امروز اسلام از طریق قلب ها وارد خانه ها می گردد و در بطن جوامع کفر به هزارها تن را، روزانه به خویش وصل می دارد که این مژده ایست بزرگ، برای من و تو و همه بشریت!

پس تا دیر نشده با این کاروان ببیندیم و اگر هستیم، ایمان خویش را خالص و پاک گردانیم که سفری نیک و قرارگاه نیک در پیش است.

دیزاین گرافیک: انجنیر محمد نذیر تنویر

